

ANUNCI DE LA 101 CAVALGATA REIAL

A tots els xiquets d'Alcoi i a un
que comença ja a ser home.

Xiquets d'Alcoi, bona gent,
fills del treball i la pau:
esta nit de cel molt blau
—dolça, màgica i fervent—,
siga el reconeiximent
dels monarques orientals
als sers nobles i cabals
que creuen en l'esperança
i fan bona la llaurança
entre clarins i timbals.

En la fita tan vollguda
d'encís, nervi i poesia,
fa cent anys la fantasia
més bonica i més aguda
va preparar la vinguda
del miracle de l'amor,
pregonant la germanor
per tota la Mariola,
alçant alta l'aureola
d'una festa d'esplendor.

Tinc que anunciar tot seguit
com a ambaixador d'Alcoi
que ja està llest el convoi,
l'amb deler dintre del pit
done lectura a l'escrit.
Jo abrigue la sensació
d'obtindre vostra atenció,
i rodejat de bengales
obertes queden les ales,
escolteu la exposició:

Romans, pèrses, palestins,
han comprat ordenadors,
guitarres, televisors,
cotxes elèctrics, patins . . .
Sobre cavalls i rossins
tricicles han carregat
—resents de significat—,
i es açó el bon auguri
dels xiquets qu'en el estudi
honoren esta ciutat.

Sense limit ni mesura
porten dolços i juguets,
els gamells venen replets:
contes d'humana ternura,
caixes grans d'arquitectura,
d'informàtica i de trens.
Els camions estàn plens
de nines de porcel.lana,
mitons, bufandes de llana . . .
¡Bones prendes! ¡Males, gens!

Els Reis pel camí del cel
lluïnt la seua grandesa
premién la fresca tendresa
il.luminats per l'estel.
Tot Alcoi es un anhel,
un clam de veus i de crits,
de roses, timons florits
en terra de gran saò,
i el dia de la il.lusió
s'ompli d'amors infinits.

No hi han invents belicosos
—d'aixó res porten els negres—,
son regals nobles i alegres
i un poquet dificultosos.
Estigau, xics, animosos,
ixcau ben promte als balcons
i desplegueu atencions
boqueta nit de demà,
puix ells tindrán l'aplegà
entre sospirs i emocions.

L'Enviat de Melcior, Gaspar i Baltasar.
Palau Reial, a quatre de gener de 1986.